

дена въ тойзи судъ, и записана въ кодика та подъ брой 4152, за да му ся утврди тази Душезаповѣдь; и заради чи онъ е былъ боленъ, и не е можалъ да ся яви въ тойзи судъ да си увѣри Душезаповѣдь та то е былъ отряденъ секретаринъ атъ, кой то е ходилъ дома на Душезаповѣдникъ атъ, и даде писменно увѣреніе че го е нашель боленъ отъ дама, но съ здравъ умъ; и пощо му е прочель отъ слово до слово Душезаповѣдь та, той е увѣрилъ, че е съща негова, и е направена сосъ негова та добра воля безъ ничіе приневоленіе, и са е подписалъ въ нея сосъ своята си рѣка; того ради тойзи судъ утврдава тази Душезаповѣдь, която ся и записа въ кодика та.

Букурещъ 1851 Августъ 14 день.

(Подписалъ) Предѣдатель Н. Балческо.

(печатъ)

Г. Аргиропуло.

Секретаринъ Томица.

Превель отъ Влашкіатъ на Болгарскій языкъ, преводитель тѣ на Влашко то Правителство, Губернскій секретаръ Михаилъ Ки-фаловъ. — Въ Букурещъ, 1852 марта 12 день. —

Переводатъ е съходенъ сосъ оригинално то Завѣщаніе на покойника Петра Иванова, и за увѣреніе са подписвамъ Хри-стофоръ Мустакофъ.

Василій Георгіу верно.

Пенчо Ралчовъ увѣравамъ копето отъ суца та Діята.

---